

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

447. Qualiter justificanda causa reservatæ ab Episcopo pensionis, intellige talis, qualem, & in casu, in quo is eam imponere potest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Questio 447. Qualiter justificanda causa reservata ab Episcopo pensionis, intellige talis, qualem, & in casu, in quo is eam imponere potest?

Respondeo: Non defertur in hac assertioni Ordinarii, siue non sufficere assertionem Episcopi dicentis, causam legitimam intervenisse in reservatione pensionis à se factâ; sed debere de hoc aliunde constare, seu justificanda causa aliunde per extrinsecas probationes. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 56. ex Gratian. discept. for. c. 617. n. 8. Card. de Luc. de pens. d. 41. n. 2. & d. 40. n. 1.

Questio 448. An pensionis reservatio facta per Episcopum (in casibus, in quibus, & modo, quo ea per illum constitui potest) egeat confirmatione Papæ?

Respondeo: Facta per eum reservatio pensionis, si tenet, non eget confirmatione Papæ; si verò non tenet, non vult Papa eam approbando & confirmando quodammodo dare occasionem, ut impostèrum Ordinarii perperam faciant iniquas provisiones, & pensionum reservationes. Hinc ex inveterato Curie stylo Papa nunquam concedit confirmationem provisionis aut reservationis pensionis factæ per Ordinarium; sed solum concedit novas provisiones beneficiorum, & novas pensionum reservationes scholaribus pauperibus. Gonz. gl. 5. §. 5. n. 30. & seq. ex Rebuff. in pr. rit. de nova provis. n. 14. Addit tamen Gonz. n. 33. quòd nova illa provisio & reservatio pensionis sit ferè quædam confirmatio facta per Episcopum reservationis, sicut in effectu: pro quo citat Put. decis. 308. n. 2. l. 1. Sic etiam, inquit Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 8. in praxi servatur, Episcopum reservare pensionem indifferenter, moderatè tamen; sed pro expeditione & Bullis recurrendum ad Sanctissimum, quæ Bullæ in signatura, & dein pensio præjudicat successori. Advertendum autem est, quòd Ordinarius tantum nominat pensionem, & illum, ad cuius favorem reservatur; & in signatura expediuntur literæ. Non potest tamen ipse Ordinarius Bullas reservationis relaxare, & concedere, & dein petere confirmationem à Papa; hoc enim faciendo Papa non solet confirmare, sed solum contra factum Episcopi seu Ordinarii providere de beneficio, & pensionem reservare.

Questio 449. Quid possit Vicarius Episcopi circa impositionem pensionis?

Respondeo: Non posse illum constituere pensionem, nisi hoc ipsum specialiter fuisset ab Episcopo concessum. Garc. p. 1. c. 5. n. 317. citans Sbrozium tr. de Vicar. Episc. l. 2. q. 77. n. 24. Berivium conf. 18. nu. 10. vol. 1. In quo casu specialis concessio non poterit plus, quàm ipse Episcopus in hoc puncto, ut patet.

Questio 450. Quid possit Legatus Apostolicus circa reservationem pensionis?

Respondeo primò: Legatus de latere idem potest circa constitutionem pensionis ratione sui muneris, seu officii, & legationis suæ, quod potest Episcopus. Garc. p. 1. c. 5. n. 284. Azor p. 2. l. 8. c. 6. q. 2. Filliuc. in append. posth. de statu cleric. tr. 42. c. 3. n. 6. Castrop. tr. 12. de benef. d. 1. p. 11. P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

§. 2. n. 5. Siquidem idem juris habet talis Legatus in provincia sibi commissa, quod Episcopus in sua Diocesi. AA. ijdem cum Gamb. de pot. Leg. l. 6. n. 77. & Abb. in c. 1. de off. leg. nec minùs quàm Episcopus dicitur Ordinarius. Unde jam inhærendo sententiæ Loterii & Azoris, imponere poterit ex causa legitima pensiones ipsis beneficiatorum personis, non autem beneficiis, nisi fortè à Papa ad hoc acceperit facultatem specialem. Azor loc. cit. Poterit etiam citra talem specialem facultatem eas imponere beneficiis eo modo ac ordine, ex iisdem causis sicut Episcopus alius in sententiâ aliorum, adscribentium eam potestatem Episcopis. Id ipsum verò non poterit, nisi in iis beneficiis, quæ ad illius spectant collationem, seu quæ ipse conferre potest (intellige etiam concurrenter ad Episcopum) qualia sunt omnia illius provincie beneficia Papæ non reservata, ut Castrop. loc. cit. Secus est in iis, quæ ad illius collationem non spectant. Garc. loc. cit. n. 285. Azor loc. cit. Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 5. nam reservata Papæ, sicut conferre nequit, ita nec eis imponere pensionem. AA. ijdem citatis Gig. de pens. q. 6. n. 19. Zecho de benef. & pens. c. 11. n. 5. Idque etiam, etsi aliàs specialem à Papa facultatem haberet recipiendi resignationes, & conferendi beneficia cum reservatione pensionum, ut expressè Azor loc. cit. Porro quòd hic dicitur de Legato à latere, idem tenendum de Legato seu Nuncio misso cum potestate Legati à latere. Filliuc. loc. cit. citans Gig. q. 8. n. 18. Cuchum institut. parvus l. 2. tit. 8. §. ante omnia.

2. Respondeo secundò: Legati alii missi vel etiam nati, quemadmodum ex vi legationis suæ (dico: vi legationis suæ, nam quatenus Archiepiscopi vel Episcopi sunt, poterunt id in suis Archiepiscopibus vel Diocesis sicut alii Episcopi) ita nec citra specialem commissionem imponere possunt pensiones. Garc. loc. cit. n. 287. Azor. l. c. q. 4. Castrop. l. c. n. 5. Quin nec ut Azor cit. q. 4. inhærendo suis principiis, imponere eas poterunt beneficiatorum personis, dum beneficia conferre non possunt. Quòd si autem potestatem hanc conferendi beneficia, quam de se non habent, haberent specialiter à Papa, an possent eo ipso imponere pensiones, qualiter Episcopi eas imponere possunt? Responderet Azor, l. c. q. 3. non posse eos adhuc imponere pensiones, sicut id possunt Episcopi, quia hi potestate ordinaria conferunt beneficia, dicti autem Legati in eo casu non nisi potestate delegata ea conferant. Quam eandem causam, cur in dicto casu nequeant Legati imponere pensionem, assignat Gig. de pens. q. 6. n. 1. apud Garc. l. c. n. 291. quos proinde perperam pro se citat Castrop. ut mox patebit ex ejus doctrina. Distinguit ipse Garc. l. c. n. 292. & affirmat, id eos posse, si dicta potestas conferendi fuit eis concessa simul cum ipsa legatione: secus si ea potestas sit eis concessa separatim à commissione legationis; eò quòd in priore casu ea potestas censetur ordinaria, ac proinde ut ordinaria regulanda & extendenda. In secundo verò casu sit delegata, ac proinde restringenda, quemadmodum de Vicario Episcopi docuerat Garcias p. 5. c. 8. n. 41. & de Legato tradit Gamb. de off. leg. l. 9. n. 33. & 37. quòd licet Legatus non sit Ordinarius, sed delegatus in iis, quæ ei competunt ex speciali facultate seu commissione, quando seorsim committuntur, dum tamen in literis suæ legationis simul exprimuntur omnes facultates, & sub una concessione emanantes simul stant & cadunt, & sic